

Babama Mektup

– Kara kız · 02 Kasım 2023

Adam gibi adam can babam,
Ruhumu ele geçirdi dertler yumağı,
Geceler, sabah olmak bilmiyor,
Ayaklarıma parangalar,
Ellerime kelepçeler vurup
Dibi görünmeyen karanlık, kör kuyulara attı!
Bu yüzden
Bitap düştü yüreğim, gönlüm..
Yaşarken nefessiz kaldım!

Saat gecenin kaçı, bilmiyorum
Sigaranın birini söndürüp, birini yakıyorum!
Yüreğim kan ağlıyor..!

Bir zamanlar
Sevgi ateşinde demlenip yanıp kavrulan,
Yanıp kavruldukça,
Burcu burcu insanlık kokup
Gözlere ışıllı ışık saçan,
Yanaklar da gonca gonca güller açtıran,
Sevgi pıtırıcığı,
Yüreğim, gönlüm var ya
Şimdiler de
Suskun bülbüllere döndü !

Kan çanağı gözlerimden akan,
Kanlı gözyaşları,
Yüreğimin ta içine akıyor da
Artık bana mısın?
demiyor...
Sadece,
Her geçen gün biraz daha biraz daha,
İçin için eriyip yok oluyor!

Biliyor musun ?

Devasa, ulu çınar,
Gönül gözü açık vicdanlı, merhametli yüreğini,
Dürüstlük timsali uslanmaz gönlünü
Gözü kara, üzüm karası gözlerini,
..... alan bu bi çare evladın,
Dönülmez yollara gittin gideli
Yad eller de
Kimsesiz, boynu bükük kaldı..

Gittiğin dönülmez yollardan, dön gel!
Gel de
Nefessiz kalan nefesime, nefes!
Sesiz çığlıklarına, ses!
Yaşarken ölen canıma, can ol!
Ol da sevginle,
İliklerine kadar donan yüreğimi, ısıt!
..... desem
Gelir misin ?
Söyle Bana söyle!
Canımdan Öte Can babam!
Kızın seni çok özlüyor
Bilesin..!

02.11.2023 Ankara P.ÇETİN